

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3881/2022
04.07.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Марине Милановић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Јованић адвокат из ..., против тужене Опште болнице ..., чији је пуномоћник Александар Ђукић адвокат из ..., ради утврђења злостављања на раду, заштите од дискриминације и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 139/22 од 14.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 04.07.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 139/22 од 14.07.2022. године, у погледу одлуке о захтеву за заштиту од дискриминације.

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 139/22 од 14.07.2022. године, у погледу одлуке о захтеву за заштиту од злостављања на раду.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 139/22 од 14.07.2022. године, у погледу одлуке о захтеву за заштиту од злостављања на раду.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици П1 6/19 од 26.10.2021. године, ставом првим изреке, одбачен је тужбени захтев тужиоца за утврђење да је претрпео злостављање на раду код тужене и да се тужена по том основу обавезе да му исплати износ од 3.000.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом на име накнаде нематеријалне штете. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев за утврђење да је тужилац био дискриминисан на раду код тужене и објављивање пресуде о трошку тужене у дневном листу „Политика“, чији је оснивач „Политика новине и магацини“ д.о.о. Београд, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да накнади туженој трошкове парничног поступка у износу од 520.700,00 динара у року од 15 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 139/22 од 14.07.2022. године, ставом првим изреке, делимично је преиначено решење о трошковима поступка садржано у пресуди Вишег суда у Суботици П1 6/19 од 26.10.2021. године, тако што је захтев тужене за накнаду трошкова поступка преко износа од 510.641,00 динар одбијен. Ставом другим изреке, одлучено је да се у преосталом делу жалба тужиоца одбија и првостепена пресуда у преосталом делу потврђује. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 403. став 2. тачка 1. и члана 408. ЗПП у вези члана 41. став 4. Закона о забрани дискриминације, Врховни суд је нашао да тужиочева ревизија у односу на одлуку о захтеву за заштиту од дискриминације није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битне повреде одредаба парничног поступка из тачака 1, 5, 9. и 12. става 2. наведеног члана нису законски разлог за ревизију (члан 407. став 1. тачка 2. ЗПП), а не постоји битна повреда одредаба парничног поступка из тачке 8. зато што странке нису биле онемогућене да у поступку употребљавају свој језик и писмо. Нису основани наводи ревидента о битној повреди одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП учињеној у другостепеном поступку, јер другостепени суд није погрешно применио или пропустио да примени неку процесну одредбу, а што је утицало или могло утицати на правилност одлуке о жалби.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код тужене од 1996. године. Радни однос тужиоца престао је решењем о отказу уговора о раду од ...2014. године због учињене повреде радне обавезе предвиђене чланом 142. став 1. алинеја 1. Колективног уговора тужене – неоправданог изостанка са рада два узастопна радна дана. Тужилац је у време престанка радног односа обављао послове ... радника за ..., по основу анекса уговора о раду од ...2013. године. Спор за поништај решења о отказу уговора о раду правноснажно је окончан повлачењем тужбе, сагласно вансудском поравнању које су странке закључиле ...2014. године.

Тужилац је поднетом тужбом у овом спору тражио заштиту од дискриминације по основу сексуалног опредељења, тврдећи да су из тог разлога вршене измене уговора о раду и да му је ускраћивано право на рад – није му дозвољавано да ради.

Оценом изведених доказа, првостепени суд је закључио да тужилац није учинио вероватним дискриминаторско поступање тужене по основу личног својства наведеног у тужби, и због тога је одбио тужбени захтев којим је тражена заштита од дискриминације. Другостепени суд је одбио тужиочеву жалбу и потврдио првостепену пресуду у делу којим је одлучено о том захтеву, налазећи да је нижестепени суд правилно утврдио чињенично стање и да нема погрешне примене материјалног права.

По налажењу Врховног суда, нису основани наводи ревидента о погрешној примени материјалног права. Из утврђених чињеница не може се до нивоа вероватноће утврдити да је тужилац био дискриминисан по основу сексуалног опредељења, као једног од личних својстава набројаних у члану 2. тачка 1. Закона о забрани дискриминације, на начин који тужилац наводи – изменама уговорених услова рада, односно онемогућавањем да обавља своје послове. Због тога нису основани ревизијски наводи да је погрешно примењен члан 45. став 2. Закона о забрани дискриминације, па је зато на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучено као у првом ставу изреке.

Законом о спречавању злостављања на раду („Службени гласник РС“ бр. 36/10) прописано је да је спор за заштиту од злостављања на раду радни спор и да се у том спору, ако тим законом нису предвиђена посебна правила, сходно примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак (члан 29. став 4. и 5.). Наведеним законом није прописано да је ревизија дозвољена против правноснажне пресуде донете у спору за заштиту од злостављања на раду, а према одредби члана 441. ЗПП ревизија је дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Следствено изложеном, имајући у виду и вредност предмета спора од 3.310.000,00 динара одређену у тужби – нижу од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу на дан подношења тужбе, тужиочева ревизија против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је одлучено о захтеву за заштиту од злостављања на раду, није дозвољена.

О тужиочевој ревизији у том делу није потребно одлучивати ни на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија). У овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, а уз ревизију нису приложене правноснажне пресуде донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима које би, због другачијег пресуђења, оправдале потребу одлучивања о посебној ревизији ради уједначавања судске праксе. Не постоји ни потреба за новим тумачењем материјалног права, одредбе члана 29. став 1. у вези са одредбама чланова 14. став 2. и 22. Закона о спречавању злостављања на раду, којима је прописан преклузивни рок за подношење тужбе за заштиту од злостављања на раду.

Са свега наведеног, на основу чланова 404. и 413. ЗПП, одлучено је као у другом и трећем ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић